

**Yusifqızı Ə. Şuşanı almadan şəhid olmayacağam // Xalq qəzeti. - 2023.
- 10 avqust. - № 168. - S. 9.**

“...Şuşa indi azaddır, Biz Şuşaya qayıtmışıq. Bu tarixi qələbəni döyüş meydanında qazanmışıq. 2020-ci il noyabrın 8-i Azərbaycan tarixində əbədi qalacaqdır. Bu tarix əbədi yaşıyacaq. Bu, bizim şanlı qələbəmizin, zəfərimizin günüdür”. Bu cümləni Ali Baş Komandandan eşitmək üçün, bayrağımızın Şuşada dalğalanması üçün nə günəşlərimiz söndü. Anaların ürəyində odlu silahlar açıldı. Atalar aslan kimi oğullarının dərdinə dözməyib dünyadan köçdülər. Amma mərdi-mərdanə, təki Vətən yaşasın, dedilər. Millət olaraq hər şəhidlə öldük, yenidən şəhidlərlə dirildik.

Müharibəyə gedən oğullarımızın hər birinin arzusu Şuşanı işğaldan azad etməkdə. Şuşa qalasına bayraq sancmaqda. O müqəddəs anı xalqına yaşatmaq üçün yaşamaq hüququndan keçən oğullardan biri də Rəşad İlqar oğlu Rəhimovdur. O qayalıqlara baxdıqca, əsgərlərimizin Şuşanın işğalına son qoymaq üçün cəhdikləri əziyyəti bir anlıq mən də yaşadım. O torpaqlara ayaq basanda insan bunu daha dərinləndirir. Şuşa təkcə şuşalılar üçün deyil, bütün azərbaycanlılar üçün, Vətəni, millətini sevən hər bir vətəndaşımız üçün müqəddəs torpaqdır, qaladır, abidədir.

Rəşad 1985-ci il iyulun 16-da Tərtər şəhərində anadan olmuşdu. Atasını İlqar işini-peşəsini yaxşı bilən dülğərdi, barmaqları qızıldı. Əlinin qabarı, alnının təri ilə çörək qazanıb üç balasını böyüdüdü. Ömür-gün yoldaşı Solmaz Rəşadın, Ülviyyənin və Nurlanın sağlam, tərbiyəli, savadlı böyüməsi üçün hər cür əziyyətə qatlaşırdı.

Qəhrəmanımız 2002-ci ildə məktəbi bitirir və həmin il ailə Bakının Zəbrat qəsəbəsində məskunlaşır. Rəşad o vaxtlar fəaliyyət göstərən Beynəlxalq Universitetin Beynəlxalq hüquq fakültəsinə daxil olur, təhsilini başa vurduqdan sonra isə üç aylıq kurs keçərək zabıt kimi hərbi xidmətə yollanır. Əsgəri xidmətini Gədəbəydə keçərkən nümunəvi və peşəkar xidmətinə görə Müdafiə Nazirliyi tərəfindən baş leytenant hərbi rütbəsi ilə dəyərləndirilir. Əsgərlikdən sonra “Azərpoçt”da əvvəl mühafizə xidmətində, sonra inkassator kimi çalışır.

Rəşad sevib-seçdiyi İlahə xanım ilə evlənilib, özünə xoşbəxt yuva qurmuşdu. İki gül balası dünyaya gəlmişdi. Lakin 2020-ci ilin sentyabrında başlanan Vətən müharibəsinə o, ilk qatılanlardan oldu. Qara buludları yox edib, böyüyən övladlarına işıqlı sabahlar açmaq istəyən Rəşad səfərbərlik

üçün qeydiyyatdan keçir və çağırış gəlməyincə, özü komissarlığa gedib oradan hərbi hissəyə yollanır. Hərbi peşəkarlığı olduğu üçün ilk gündən təqım komandiri kimi döyüş əməliyyatlarına başlayır. Qubadlı, Zəngilan, Şuşa və Daşaltı uğrunda döyüşlərdə qəhrəmancasına iştirak edir.

Hospitalda müalicə alan döyüş yoldaşı onun cəsurluğundan, cəsarətindən danışır: “Elə bir əməliyyat yox idi ki, Rəşad onda iştirak etməsin. Döyüşlərdə bəzən təqım komandirləri bir-birilərini əvəz edirdilər. Amma Rəşad bütün döyüşlərə özü qatılırdı. Daşaltı əməliyyatında sağımız da, solumuz da erməniydi. Oranı azad etdikdən sonra noyabrın 7-də Şuşaya girdik. Rəşad rəşadətlə vuruşur, düşməyə göz açmağa aman vermirdi. Ən böyük arzusu Şuşanı azad görmək idi. Tez-tez bizə deyirdi ki, Şuşanı almadan şəhid olmayacağam. Dediyni də elədi. Şuşanın alınmasında qəhrəmancasına döyüşmək ona da nəsib oldu”.

Noyabrın 8-də Şuşanı azad edən qəhrəman ordumuz Xankəndi istiqamətində irəliləyirdi. Döyüşçülər arasında Rəşad yenə də misilsiz şücaət göstərirdi. Lakin həmin gün İsa bulağı ərazisində gedən döyüşlərdə o, şəhadətə yüksəldi. Noyabrın 22-də Bakıda İkinci Fəxri xiyabanda dəfn olundu.

O gün dünya ağır bir yük olub İlahənin üzərinə çökdü. İgidi, aslanı, uşaqlarının atası, baş yoldaşı bayrağa bükülü tabutda gəlmişdi evinə. Bir gerçək vardı ki, nə onun göz yaşları quruyacaqdı, nə bu amansız dünya Rəşad kimi oğulları aparmaqdan yorulacaqdı. Tək yolu var gənc qadının, Rəşadın ən qiymətli əmanətlərini – Fatiməni və Öməri onun adına layiq böyütmək və Rəşadı son nəfəsinədk ruhunda yaşatmaq.

Şəhidin atası İlqar kişi üçün Rəşad kimi bir oğulu itirmək ağır dərddir. Dəmir biləkli, divar kimi oğuldu Rəşad. Vətənə, insanlara sevgisi ilə nümunə idi. Düşməyə lənət olsun deyir ata: “Obanı oğullar qorumalıdır, nə edək, müharibədə oğullar atalarının çiynində gedir. Əslində oğlum mənim haqqımda danışmalı idi. Amma, mən onun qeyrətindən, şücaətindən danışiram. Öləsi oğul deyildi balam. Təsəllim odur ki, torpaqlarımızın düşmən tapdağından azad olunmasında oğlumun da zəhməti var, qəhrəmanlıqla savaşıb”.

Bacısı Ülviyyə qardaşının yoxluğuna ürəyi yanır: “Rəşad evə, ailəsinə, doğmalarına bağlı qardaş idi. Yoxluğu ilə barışa bilmirəm, dağ kimi qardaşım getdi, dünyam dağıldı”.

Öz şəhid izini torpağa salan Rəhimov Rəşad İlqar oğlu ölümündən sonra Azərbaycan Respublikasının Prezidenti, Silahlı Qüvvələrin Ali Baş Komandanı İlham Əliyevin sərəncamı ilə “Vətən uğrunda”, “Qubadlının azad olunmasına görə” və “İgidliyə görə” меalları ilə təltif olunmuşdur. Rəşadın uğrunda canından keçdiyi Qarabağ Azərbaycandır!